

CO CZYTAĆ

Żona astronoma

Żona astronoma. Historia życia Elżbiety Heweliusz, Kornelia Stepan, Bukowy Las 2010

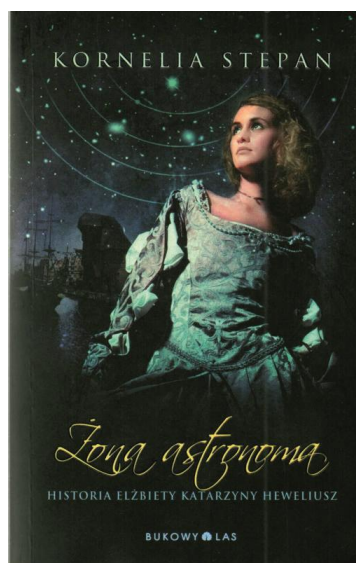
Przyznana w tym roku Nagroda Nobla dotyczy osiągnięć z astrofizyki. Współczesne odkrycie naukowe dotyczące obserwacji supernowych uświadamia nam, jaki kolosalny postęp w metodach doświadczalnych dokonał się od czasów Galileusza, Keplera i gdańskiego astronoma Heweliusza.

Na ogół nieznana jest postać Elżbiety, żony Heweliusza, zdolnej uczoney, pierwszej profesjonalnej astronomki. Nie tylko prowadziła z Heweliuszem obserwacje, ale też po jego śmierci dokonała publikacji jego prac. Ze współczesną efektywnością starała się o „granty” na badania (np. od króla Jana III Sobieskiego).

Autorka Kornelia Stepan napisała powieść o uczoney, o jej życiu prywatnym i osiągnięciach naukowych. Znaczna część książki to opis dzieciństwa i okresu dojrzewania. Autorka pisze książkę w pierwszej osobie używając archaizowanego współczesnego języka. Poznajemy nieco egzaltowaną dziewczynkę. Pomimo, iż pochodziła z bogatej rodziny kupieckiej, jej życie z dzisiejszego punktu widzenia nie było godne pozazdroszczenia. Autorka, miejmy nadzieję, że w miarę wiernie, odtwarza życie codzienne w tamtych czasach, urządzenie mieszkań, wygląd ulicy, a nawet ubiory. Zanurzamy się w XVII-wieczny Gdańsk, miasto bogate, wielokulturowe.

Elżbieta, wydana w wieku 15 lat za sławnego już wtedy i znanego astronoma Jana Heweliusza, wykorzystwała daną jej w życiu szansę i włączyła się w prace badawcze męża, który urządził na dachach trzech gdańskich kamienic najnowocześniejsze wtedy, w skali światowej, obserwatorium astronomiczne.

Jak to w powieściach bywa, autorka skupiła się na życiu emocjonalnym bohaterki, niemniej nie pominęła też opisu jej prac naukowych.

Z.G-M